22 d'octubre de 2021
L'Eco de Sitges
lecodesitges.cat

EDITORIAL

Interrogants a les platges

El nou Pla d'Usos de les Platges de Sitges, presentat aquesta setmana per l'Ajuntament, definirà els seus serveis per als propers anys i en regularà els usos i limitacions. Es tracta d'un document clau per a dissenyar com seran les platges, tant des d'una òptica de l'activitat econòmica que generen com des del vessant ambiental.

El nou document suposarà una regulació que marca els usos i orientacions que tindran els serveis. I aquí és on sorgeix la primera decisió conflictiva: una reducció de nou xiringuitos. Dels 30 actuals es passarà a 21. Desapareixen dos a les Botigues i l'Estanyol i un a Garraf, Ribera, Riera Xica, Bassa Rodona i Cap de Grills. A més, el nou Pla d'Usos també implica un descens considerable dels serveis que ofereixen el conjunt de les platges: a partir d'ara hi haurà 1.576 gandules, 40 para-sols i 158 tendals menys en el conjunt de les disset platges del municipi, des de les Botigues fins Miralpeix. La decisió que ha motivat aquesta polèmica ha estat la d'"aconseguir-ne un ús racional, que permeti una millor conservació i manteniment dels recursos naturals i el foment del turisme de qualitat". La reducció de serveis haurà de permetre, segons aquestes tesis, que hi hagi més espai per als banyistes que no en fan ús. També argumenten una defensa de la qualitat que intenti evitar la massificació.

Però el cert és que, a l'hora de la veritat, la reducció tant de xiringuitos com de gandules, para-sols i tendals pot acabar, precisament, perjudicant el turisme. Si les platges de Sitges no donen prou serveis als visitants es tractarà d'una decisió que jugarà en contra dels interessos de la vila, ja que els seus concessionaris, òbviament, no discriminen a qui lloguen els seus serveis. Es pot donar el cas que en moments de màxima afluència a les platges resulti difícil, per no dir impossible, aconseguir tendals o hamaques. I això perjudicarà a tot el turisme, començant pel de qualitat.

Les platges –a Sitges i arreu– tenen una complexa legislació, ja que hi intervenen diverses administracions: Ajuntament, Generalitat i Ministeri. Quan s'ajunten tres administracions resulta el còctel ideal per a que les coses no funcionin. I fa l'efecte que en la nova explotació de les platges està passant això. Cap administració actua amb suficient marge i totes desvien responsabilitats a les altres, començant per la decisió d'eliminar xiringuitos, que es reparteixen les adminitracions implicades. Es tracta d'una decisió que pot portar famílies locals a quedar-se sense la feina que han fet tota la vida i sense cap alternativa. Un desastre. Fins que es demostri el contrari, Sitges viu del turisme.

QUARTO DE REIXA

LA POLICIA I GUANYEM

De totes les contradiccions que Guanyem ha d'assumir pel preu de ser al Govern, cap costa tant com la corresponsabilitat en les decisions de la Policia Local. Perquè governar implica ser corresponsable, encara que sigui a desgrat i, amb tota legimitat, se'n discrepi públicament. Per això l'homenatge que cada any fa l'Ajuntament a agents –i ciutadans– per algunes actuacions en defensa de l'ordre públic va generar malestar dins la candidatura. Guanyem sempre ha estat contrària a l'ús policial en la gestió de la venda il·legal. I a l'hora de la veritat, acaben imposant el seu relat, ja que l'actual Govern municipal –com l'anterior– té una actitud policial paassiva davant els manters.

EL BARCELONISME SITGETÀ S'ENROCA

El Barça viu temps de penúries i el programa APM, de TV3, també ha volgut sucar-hi pa. Diumenge passat, coincidint amb la celebració de l'assemblea de socis compromissaris i la disputa del partit contra el València, un dels seus àcids reporters, Joel Díaz, va copsar quin era l'estat d'ànim de l'aficionat culer a les portes del Camp Nou. En una d'aquestes, mentre dos púbers tenien el moment de glòria que segurament els negarà el seu currículum escolar, un acèrrim barcelonista de Sitges irromp del no-res per deixar clar que el president Laporta és un "mentider". A partir d'aquí, la conversa s'*enroca*, perquè el sitgetà diu que té pressa però, a la vegada, no acaba de marxar. Una escena *barroca*. I és que, malgrat